

Mamma sov. Hon hade mardrömmar, mumlade och kastade sig fram och tillbaka i sängen. Alvin visste inte riktigt vad man skulle göra. Det slutade med att han lade sig i sängen bredvid henne för att se om inte det kunde lugna henne. Det gjorde det, men bara lite. Alvin låg och höll om sin oroliga mamma.

Så viskade han: "Jag saknar Pappa."

Mamma slog ut med en arm i luften.

Han viskade: "Jag saknar många andra saker. Jag saknar att vi är ute i trädgården, och att solen skiner. Att vi dricker saft. Att vi kollar om våra jordgubbar är mogna. Att vi gör något fänigt och börjar skratta. Jag saknar att vi har andra människor på besök. Jag saknar att du har riktiga kläder och inte bara morgonrock."

Alvin låg kvar, Mamma var helt lugn nu. Han visste inte riktigt vad han skulle säga mer. Så han sa: "Vårt gräs är väldigt högt."

Mamma knorrade.

Och han sa: "Det är mycket ogräs i våra land."

Mamma mumlade något man inte kunde förstå.

"Jag saknar dig", viskade Alvin så.

Han somnade på det viset, med Mamma, utan kvällsmat.

